

Πρόσκληση

Η Εταιρεία Σπουδών Νεοελληνικού Πολιτισμού & Γενικής Παιδείας (Ιδρυτής: Σχολή Μωραΐτη) σας προσκαλεί στο επιστημονικό συμπόσιο που διοργανώνει με θέμα:

Λαϊκισμός: στην ιστορία, την τέχνη, την πολιτική

Σκοπός και πρόθεση της διοργάνωσης είναι να αναδειχτούν οι προβληματισμοί των Ελλήνων μελετητών του εγχώριου και διεθνούς λαϊκισμού, οι διαφορετικές προσεγγίσεις και όψεις του ζητήματος, όσο και οι επιδράσεις του φαινομένου στην ελληνική πολιτική και πνευματική ζωή. Θα αναζητηθούν εκφράσεις του λαϊκισμού στην ιστορική του διαδρομή –από τον αργεντινό περονισμό και τον τσαβισμό, έως την κυριαρχία του εθνικολαϊκισμού στα ελληνικά ΜΜΕ την περίοδο της ελληνικής κρίσης–, θα αναδειχθούν οι δυνητικά θετικές ή αρνητικές του συνέπειες στη δημοκρατία και τους αντιπροσωπευτικούς θεσμούς, η διαμάχη λαϊκισμού-αντιλαϊκισμού, θα αναζητηθεί η σχέση του με το θυμικό αλλά και η συσχέτισή του με τη συνωμοσιολογική σκέψη.

Το συμπόσιο θα πραγματοποιηθεί στο Αμφιθέατρο του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών, Βασ. Κωνσταντίνου 48, την Παρασκευή 20 και το Σάββατο 21 Νοεμβρίου 2015 και ώρα 18:00.

Η είσοδος είναι ελεύθερη για το κοινό.

Λαϊκισμός: στην ιστορία, την τέχνη, την πολιτική

Πρώτη συνεδρία: Παρασκευή 20 Νοεμβρίου, ώρα 18:00

Πρόεδρος: Γιάννης Βούλγαρης

Πάρις Ασλανίδης

Λαϊκισμός: Μεταξύ πολιτικής επιστήμης και πολιτικής θεωρίας

Υπάρχει «σωστός» ορισμός του λαϊκισμού; Μπορούμε να μετρήσουμε «βαθμούς» λαϊκισμού ή πρόκειται για εγγενώς δυαδικό φαινόμενο; Έχει νόημα να συζητάμε για λαϊκιστική απειλή ή διόρθωση στη δημοκρατία; Εδώ και κάποιες δεκαετίες, αυτά τα ερωτήματα ταλαιπωρούν τους μελετητές του λαϊκισμού, οδηγώντας συχνά σε ασύνδετους μονολόγους παρά σε επιστημονική συσώρευση γνώσης. Για να επαναπροσδιορίσουμε τη συζήτηση στη σωστή της βάση, πρέπει να προχωρήσουμε στην επιστημολογική διάκριση μεταξύ του λαϊκισμού ως έννοιας της θετικιστικής πολιτικής επιστήμης αφενός, και της δημοκρατικής πολιτικής θεωρίας αφετέρου.

Γιάννης Σταυρακάκης

Λαϊκισμός και αντιλαϊκισμός στον ακαδημαϊκό λόγο

Σε συνθήκες παγκόσμιας κρίσης, η διαμάχη λαϊκισμού-αντιλαϊκισμού αναδεικνύεται σε μια σημαντική διαιρετική τομή του δημόσιου λόγου σε ποικίλα πολιτικά και πολιτισμικά περιβάλλοντα. Οι συναφείς επιστημονικές αναλύσεις καταπιάνονται συνήθως με τις τροπές του ανωτέρω ανταγωνισμού στον πολιτικό λόγο και τη δημοσιογραφία. Έτσι όμως υποβαθμίζεται ο ρόλος των κοινωνικών επιστημόνων και δημοσιολόγων στην ταυτοποίηση, κατονομασία και καταγγελία του «λαϊκισμού», ο οποίος κάθε άλλο παρά αμελητέος υπήρξε. Αντλώντας από τη θεώρηση του Giddens περί αναστοχαστικότητας και διπλής ερμηνευτικής, θα εντοπίσουμε τη μήτρα του ακαδημαϊκού αντιλαϊκισμού στο έργο του Richard Hofstadter κατά τη δεκαετία του 1950, πριν περάσουμε σε αντίστοιχες εκδηλώσεις στη Λατινική Αμερική, τη Γαλλία και την Ελλάδα. Τέλος, θα ασχοληθούμε με οιονεί «φιλολαϊκιστικές» ακαδημαϊκές φωνές και το ρόλο που διαδραματίζουν στις πολιτικές εξελίξεις στη Λατινική Αμερική, την Ισπανία και αλλού.

Ανδρέας Πανταζόπουλος

Η διάσταση του ολοκληρωτισμού στο λαϊκισμό: Περονισμός και τσαβισμός

Αντικείμενο της ανακοίνωσης είναι η περί δημοκρατίας αντίληψη του λαϊκισμού, η ανίχνευση μιας ολοκληρωτικής του διάστασης, όπως αυτή μπορεί να εντοπιστεί στις περιπτώσεις του περονισμού και του τσαβισμού. Βασικός άξονας της προσέγγισης των συγκεκριμένων ιδεολογικών υποσυνόλων (περονισμός, τσαβισμός) θα είναι η σχέση δημόσιου-ιδιωτικού, όπως αυτή αποκρυσταλλώνεται στους εν λόγω λαϊκιστικούς λόγους.

Μαρία Δαμηλάκου **Ο αργεντινός περονισμός: Ιδεολογία, πολιτική σκηνοθεσία και κοινωνική εμπειρία**

Ο περονισμός, το πιο «αυθεντικό» αργεντινό πολιτικό φαινόμενο, βασίστηκε στην ικανότητά του να κινητοποιεί και να ενσωματώνει στο πολιτικό σύστημα πλατιά κοινωνικά στρώματα, τα οποία μέχρι τότε ήταν «αόρατα» στην πολιτική ζωή. Με κύρια χαρακτηριστικά τον πατερναλισμό, τον εθνικισμό, τον κρατικό παρεμβατισμό, τον κορπορατισμό και τον αξιακό συντηρητισμό, ο περονισμός δημιούργησε στην Αργεντινή μια νέα τάξη πραγμάτων και όρισε εκ νέου την ταυτότητα πολλών κοινωνικών υποκειμένων. Οι πολιτικές αρχές του αποτυπώθηκαν στη δημόσια πολιτική σκηνοθεσία του περονικού καθεστώτος και βιώθηκαν από τα λαϊκά στρώματα μέσα από την καθημερινή εμπειρία.

Διάλειμμα

Άννα Μαχαιρά **Πολιτικός εθνικισμός και αριστερός λαϊκισμός: Ο μπουλανζισμός στη Γαλλία και η κριτική των σοσιαλιστών**

Ο μπουλανζισμός ως πολιτική δύναμη στη Γαλλία του τελευταίου τετάρτου του 19ου αιώνα θα εξεταστεί στην πολλαπλότητα και την αντιφατικότητα των θέσεών του, χαρακτηριστικά που εντοπίζονται τόσο στη συγκυρία της δημιουργίας του και στους όρους της μεγέθυνσής του όσο και στα πολιτικά αποτελέσματα της εξασθένησής του. Γεννημένος στα όρια της αριστεράς και πάντως μεταξύ των πιο δυναμικών στοιχείων του γαλλικού ριζοσπαστισμού, μεγεθυμένος από τις αθρόες προσχωρήσεις βοναπαρτιστών και φιλομοναρχικών από τις τάξεις του στρατεύματος, ο μπουλανζισμός εκφραζόταν τόσο από τις στήλες συντηρητικών εφημερίδων όπως η *Le Gaulois*, όσο και από την αρθρογραφία παλαιών κομμουνάρων όπως ο Rocheford, ενώ υποστηριζόταν τόσο από στρώματα της υπαίθρου και των στρατιωτικών επιτελείων όσο και από λαϊκά στρώματα της πρωτεύουσας και άλλων αστικών κέντρων.

Νίκος Ποταμιάνος **Ο ριζοσπαστισμός της πρώτης δεκαετίας του 20ού αιώνα και η έννοια του λαϊκισμού**

Κατά την πρώτη δεκαετία του 20ού αιώνα έγιναν εντονότερες οι τάσεις ριζοσπαστικής κριτικής στο πολιτικό, ιδίως, αλλά και στο κοινωνικό σύστημα. Κορυφώθηκαν στα χρόνια του κινήματος στο Γουδί, για να αφομοιωθούν από το ανανεωμένο πολιτικό σκηνικό μετά την άνοδο του Βενιζέλου. Παρότι οι κριτικές αυτές χαρακτηρίζονταν από διαφορετικές και συχνά αντίθετες μεταξύ τους στοχεύσεις, εμφανίζονταν συγκλίσεις οι οποίες στα 1909-’10 οδήγησαν και σε άμεση σύμπραξη αριστερών και δεξιών ριζοσπαστών. Θα εξετάσω κατά πόσο η έννοια του λαϊκισμού, όπως την είχε αναπτύξει ο Laclau στο πρώιμο έργο του, μπορεί να μας βοηθήσει να ερμηνεύσουμε την παράδοση, για τα δικά μας μέτρα, σύγκλιση.

Κωστής Καρπόζηλος **Κόκκινοι, κρατιστές και λαϊκιστές: Αντιμέτωποι με το φάσμα του New Deal**

Στο έδαφος των σύγχρονων κλυδωνισμών της παγκόσμιας οικονομίας, οι πολιτικές διαχείρισης της οικονομικής κρίσης του Μεσοπολέμου έχουν επιστρέψει δυναμικά στο προσκήνιο της δημόσιας συζήτησης. Το παράδειγμα του New Deal είναι το πλέον χαρακτηριστικό: μέσα από σχήματα ιστορικών αναλογιών, η αμερικανική απάντηση στο κραχ του 1929 εμφανίζεται είτε ως δυνάμει αποσταθεροποιητικός κίνδυνος είτε ως η αυταπόδεικτη απάντηση στις προκλήσεις του σήμερα. Στην ανακοίνωσή μου θα καταδείξω τις αποκλίνουσες σύγχρονες πολιτικές χρήσεις του New Deal, υποστηρίζοντας ότι η κοινή τους προβληματική σχετίζεται με το ερώτημα του λαϊκισμού και την καχυποψία έναντι της εισόδου του ξεχασμένου ανθρώπου στο επίκεντρο της πολιτικής και κοινωνικής ζωής.

Συζήτηση

Λαϊκισμός: στην ιστορία, την τέχνη, την πολιτική

Δεύτερη συνεδρία: Σάββατο 21 Νοεμβρίου, ώρα 18:00

Πρόεδρος: Χριστίνα Αγριαντώνη

Γιώργος Κατσαμπέκης *Λαϊκισμός και Δημοκρατία: Ελάχιστα χαρακτηριστικά και παγκόσμια συγκριτική προοπτική*

Ο λαϊκισμός δεν παύει να απασχολεί τη δημόσια σφαίρα διαχρονικά στην ημεδαπή, στα πλαίσια του πολιτικού, του δημοσιογραφικού και του επιστημονικού λόγου. Ωστόσο, παρά την πλούσια βιβλιογραφική παραγωγή, η συζήτηση κυριαρχείται συχνά από την εγχώρια εμπειρία (από το ανδρείκό ΠΑΣΟΚ ως τον ΣΥΡΙΖΑ), αγνοώντας τις ποικίλες και αντιφατικές εκδηλώσεις του φαινομένου σε άλλες χώρες και ηπείρους. Στην εισήγησή μου, αντλώντας από τις ετερογενείς εκδηλώσεις του λαϊκισμού σε παγκόσμιο επίπεδο, θα επιχειρήσω να αναδείξω τα «ελάχιστα» χαρακτηριστικά του, όπως και τις δυνητικά θετικές ή αρνητικές του συνέπειες στη δημοκρατία και τους αντιπροσωπευτικούς θεσμούς.

Νίκος Δεμερτζής *Θυμικές διαστάσεις του λαϊκισμού*

Η θυμική διάσταση ήταν ανέκαθεν παρούσα σε αναλύσεις του λαϊκισμού, παρέμενε όμως στο περιθώριο των σχετικών συζητήσεων. Πριν από δέκα χρόνια, στο πλαίσιο της συγκρότησης ενός νέου υπο-πεδίου σε Ελλάδα και εξωτερικό, την «πολιτική κοινωνιολογία των συγκινήσεων», ερμήνευσα την περίπτωση του μεταπολιτευτικού λαϊκισμού βάσει της «ressentiment». Έκτοτε, το ενδιαφέρον για τη σχέση συγκίνησης/ευν και λαϊκισμού επεκτάθηκε, και ένα από τα κυριότερα ερωτήματα που ετέθη είναι αν ο λαϊκισμός μπορεί να θεμελιωθεί και σε θετικά συναισθήματα. Τα θέματα αυτά θα εξεταστούν στο πλαίσιο νεότερων ευρημάτων αφενός, καθώς και στο πλαίσιο του τρέχοντος πολιτικού λόγου κατά την περίοδο της κρίσης αφετέρου.

Αναστασία Ε. Ηλιαδέλη *Συνωμοσιολογική σκέψη και ακροδεξιός λαϊκισμός: Μια συγκριτική προσέγγιση*

Η εγγενής σχέση της συνωμοσιολογικής σκέψης με την άκρα δεξιά θεωρείται αναμφισβήτητη. Για ορισμένους ερευνητές, η ποιότητα και η κλιμακούμενη ένταση της ακροδεξιής συνωμοσιολογίας συνιστά δείκτη της επικινδυνότητας των διαφόρων κομμάτων/κινήσεων του ακροδεξιού εξτρεμισμού. Η εισήγησή μας θα επιχειρήσει να αναδείξει τη θέση και τις μεταμορφώσεις των «θεωριών της συνωμοσίας» στον ακροδεξιό λόγο, τόσο σε αυτόν της «παλιάς» όσο και της «νέας» εθνικολαϊκιστικής άκρας δεξιάς, επικεντρώνοντας το ενδιαφέρον μας στις συμπτώσεις της συνωμοσιολογίας με το λαϊκισμό.

Βαγγέλης Χατζηβασιλείου *Ο λαϊκισμός στη λογοτεχνική κριτική*

Πώς ο προπολεμικός και ο μεταπολεμικός σοβιετικός δογματισμός στην κριτική ανάλυση του λογοτεχνικού έργου επιστρέφει στις κριτικές αντιλήψεις που διαμορφώνονται στο χώρο της αριστεράς κατά τη διάρκεια των αρχών του 21ου αιώνα. Οι τρόποι διαμέσου των οποίων η λογοτεχνία μετατρέπεται και πάλι σε αντανάκλαση της κοινωνικής πραγματικότητας και τα νέα πολιτικά καθήκοντα που ανατίθενται στους συγγραφείς επί ποινή ροπάλου σε περίπτωση μη ανταπόκρισής τους. Ποιες είναι οι συνέπειες που έχει μια τέτοια επιστροφή-μεταστροφή και πού μπορεί να οδηγήσει τυχόν επικράτησή της.

Διάλειμμα

Δημοσθένης Κούρτοβικ *Ο λαϊκισμός ως «δημιουργική ασάφεια»;*

Ο λαϊκιστικός λόγος τρέφεται από τη ρευστότητα και την πολυσημία της έννοιας «λαός». Παίζουν ρόλο οι ιστορικές συγκυρίες στην αντίληψη και τη φόρτιση του περιεχομένου αυτής της έννοιας; Η αρνητική κρίση μιας ρητορικής ως λαϊκιστικής εξαρτάται από τέτοιες συγκυρίες; Υπάρχουν άραγε δημιουργικές μορφές λαϊκισμού; Αν ναι, εξαλλάσσονται μήπως κάποια στιγμή σε αντιπαραγωγικές ή καταστροφικές, και γιατί; Υπάρχει κρυφός λαϊκισμός, στη σφαίρα της πολιτικής και του πολιτισμού;

Κώστας Καραβίδας *Εκδοχές του «λαϊκού» στην κουλτούρα της Μεταπολίτευσης. Από τον λαϊκό πολιτισμό στον πολιτισμικό λαϊκισμό*

Η συζήτηση για το «λαϊκό» και τις σημασιολογήσεις του όρου αποτέλεσε κεντρικό στοιχείο του θεωρητικού διαλόγου σχετικά με την κουλτούρα της Μεταπολίτευσης. Ξεκινώντας από τις αναζητήσεις σχετικά με τον λαϊκό πολιτισμό και την παράδοση που κυριαρχούσαν στη δεκαετία του 1970, το ενδιαφέρον σταδιακά μετατοπίστηκε προς τις μορφές και τις πρακτικές του πολιτισμικού λαϊκισμού στη δημόσια σφαίρα. Σκοπός της ανακοίνωσης είναι να διερευνήσει τις εκδοχές του «λαϊκού» στην κουλτούρα της Μεταπολίτευσης, καθώς και τις διασυνδέσεις του πολιτικού με τον πολιτισμικό λαϊκισμό.

Βασίλης Βαμβακάς *Η ηγεμονία του εθνικολαϊκισμού στα ελληνικά ΜΜΕ την περίοδο της κρίσης*

Η ανακοίνωση αυτή επιχειρεί να χαρτογραφήσει και να περιγράψει τα πεδία και τις εκφάνσεις λόγου της δημόσιας σφαίρας στα οποία κυριάρχησε την περίοδο 2009-2015 η εθνικολαϊκιστική ερμηνεία της οικονομικής κρίσης. Βασική υπόθεση εργασίας της μελέτης είναι ότι στην περίοδο της κρίσης τα ΜΜΕ, παραδοσιακά και νέα, δεν έπαιξαν το ρόλο των κατασκευαστών της συναίνεσης γύρω από τις εφαρμοζόμενες «μνημονιακές» πολιτικές αλλά ενδυνάμωσαν τη σύγχυση και την πόλωση γύρω από αυτές. Επίσης σημαντικός παράμετρος η οποία θα εξεταστεί είναι η συνεισφορά της δημοφιλούς κουλτούρας των ΜΜΕ (εθνικής και παγκόσμιας) στην εθνικολαϊκιστική ηγεμονία, σε συνωμοσιολογικές θεωρίες, σε πρότυπα αντίστασης και βίαιες αντιδράσεις σε όλη την περίοδο της κρίσης.

Συζήτηση

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΟΜΙΛΗΤΩΝ

Πάρις Ασλανίδης Lecturer of political science and hellenic studies στο Hellenic Studies Program, MacMillan Center, Yale University. Εκπόνησε τη διδακτορική του διατριβή με τίτλο «Occupy populism: Social movements of the great recession in comparative perspective» στο Τμήμα Βαλκανικών, Σλαβικών και Ανατολικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, ως υπότροφος του Κοινωνοφελούς Ιδρύματος Αλεξάνδρου Ωνάση. Έχει δημοσιεύσει, μεταξύ άλλων, στα διεθνή επιστημονικά περιοδικά *Mobilization* και *Political Studies*.

Γιάννης Σταυρακάκης Σπούδασε πολιτική επιστήμη στο Πάντειο Παν/μιο και ανάλυση λόγου στο Παν/μιο του Essex. Εργάστηκε στα Παν/μια Essex και Nottingham, και από το 2006 διδάσκει ανάλυση πολιτικού λόγου και πολιτική θεωρία στο Τμ. Πολιτικών Επιστημών του ΑΠΘ. Στα ελληνικά κυκλοφορούν οι μελέτες του *Ο Λακάν και το πολιτικό* (2008) και *Η λακανική αριστερά* (2012), ενώ έχει συνεπιμεληθεί, το τελευταίο διάστημα, τους συλλογικούς τόμους: *Το πολιτικό στη σύγχρονη τέχνη* (2008), *Όψεις λογοκρισίας στην Ελλάδα* (2008), *Νεολαία. Ο αστάθμητος παράγοντας* (2008). Πιο πρόσφατο βιβλίο του, μαζί με το Νικόλα Σεβαστάκη, η μελέτη *Λαϊκισμός, αντιλαϊκισμός και κρίση* (2012). Περισσότερες πληροφορίες για την εργασία του πάνω στο λαϊκιστικό φαινόμενο είναι προσβάσιμες μέσω του Παρατηρητηρίου για την ανάλυση του λαϊκιστικού λόγου: www.populismus.gr

Ανδρέας Πανατζόπουλος Αναπληρωτής καθηγητής πολιτικής επιστήμης, Τμήμα Πολιτικών Επιστημών, ΑΠΘ. Ερευνητικά ενδιαφέροντα: ελληνικό πολιτικό σύστημα, και λαϊκισμός, εθνικισμός, αντισημιτισμός σε συγκριτική προοπτική. Έχει μεταξύ άλλων εκδώσει: *Ο αριστερός εθνικολαϊκισμός 2008-2013* (2013), *Λαϊκισμός και εκσυγχρονισμός 1965-2005* (2011).

Μαρία Δαμηλάκου Επίκουρη καθηγήτρια στο Τμήμα Ιστορίας του Ιονίου Παν/μίου, με γνωστικό αντικείμενο «Ιστορία της Αμερικανικής Ηπείρου». Επίσης, από το 2003 διδάσκει ιστορία της Λατινικής Αμερικής στο Ελληνικό Ανοιχτό Πανεπιστήμιο. Έχει συμμετάσχει σε αρκετά ερευνητικά προγράμματα που αφορούν τη μετανάστευση, την εργασία και ζητήματα ταυτότητας στις χώρες της Νοτίου Αμερικής. Από το 2001 συμμετέχει ως ερευνήτρια στο Αρχείο Προφορικής Ιστορίας και Φωτογραφίας Γυναικών (*Archivo de Palabras e Imágenes de Mujeres*), με έδρα τη Φιλοσοφική Σχολή του Παν/μίου του Μπουένος Άιρες. Είναι συγγραφέας των έργων *Ιστορία της Λατινικής Αμερικής από το τέλος της αποικιοκρατίας μέχρι σήμερα* (2014) και *Έλληνες μετανάστες στην Αργεντινή: διαδικασίες συγκρότησης και μετασχηματισμοί μιας μεταναστευτικής κοινότητας, 1900-1970* (2004). Έχει επιμεληθεί τα έργα *Θέματα και τάσεις της σύγχρονης λατινοαμερικανικής ιστοριογραφίας* (2010) και *Σιμόν Μπολίβαρ. Ο απελευθερωτής των συνειδήσεων. Θεμελιώδη κείμενα* (2014), καθώς και τον τόμο *1810-2010: 200 χρόνια από τα επαναστατικά κινήματα της Λατινικής Αμερικής* (2011).

Άννα Μαχαϊρά Ιστορικός. Σπούδασε ιστορία στο Παν/μιο Κρήτης. Στη διδακτορική της διατριβή, που υποστήριξε στο ίδιο πανεπιστήμιο, ασχολήθηκε με την οικονομία της Μασσαλίας το 19ο αιώνα και τη διαμάχη ελεύθερου εμπορίου και προστατευτισμού, ενώ η μεταδιδακτορική της έρευνα στην *École des Ponts et Chaussées* αφορούσε ζητήματα μεταφοράς τεχνολογίας από τα ευρωπαϊκά βιομηχανικά κράτη στην Ελλάδα το 19ο αιώνα. Συγγραφέας του βιβλίου *Η διπλή ζωή του Σταντάλ. Το έργο του, η κριτική και η αναπαραγωγή της επαναστατικής κουλτούρας* (ΠΕΚ, 2014), εργάζεται τώρα για το επόμενο, που ασχολείται με την παρουσία Γάλλων μηχανικών στα δημόσια έργα της Ελλάδας, τέλη 19ου-αρχές 20ού αι. Από το 2004 διδάσκει σύγχρονη ευρωπαϊκή ιστορία στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων. Οι σχέσεις ευρωπαϊκού κέντρου και περιφέρειας, η πολιτική φιλοσοφία 19ου-20ού αιώνα, η ιστορία των οικονομικών θεωριών, το ρεαλιστικό μυθιστόρημα και οι σχέσεις ιστορίας και λογοτεχνίας είναι μερικά από τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα.

Νίκος Ποταμιάνος Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1971 και κατοικεί στο Ρέθυμνο. Δρ νεότερης και σύγχρονης ιστορίας. Μέλος της επιστημονικής επιτροπής του περιοδικού *Τα Ιστορικά*. Υπό έκδοση είναι από τις Παν/κές Εκδόσεις Κρήτης το βιβλίο του *Οι νοικοκυραίοι. Μαγαζάτορες και βιοτέχνες στην Αθήνα 1880-1925*. Πρόσφατες δημοσιεύσεις: «Το μικροαστικό κοινό, το λαϊκό μυθιστόρημα και ο μετασχηματισμός του Καραγκιόζη στις αρχές του 20ού αιώνα», στο Κ. Γεωργιάδη (επιμ.), *Για μια επιστημονική προσέγγιση του Καραγκιόζη* (2015). «Moral economy? Popular demands and state intervention in the struggle over anti-profiteering laws in Greece 1914-1925», *Journal of Social History* 48/4 (2015).

Κωστής Καρπόζηλος Ιστορικός και μεταδιδακτορικός ερευνητής στο Παν/μιο της Οξφόρδης (A.G. Leventis Fellow, South East European Studies at Oxford, St Antony's College). Σπούδασε νεοελληνική λογοτεχνία στο Τμήμα Φιλολογίας του ΑΠΘ (2002), ενώ ολοκλήρωσε τις μεταπτυχιακές του σπουδές στην ιστορική έρευνα στο Παν/μιο του Sheffield (2004) και το διδακτορικό του στο Παν/μιο Κρήτης (2010). Είναι ο συγγραφέας του σεναρίου του ντοκιμαντέρ *Ταξισυνειδησία: η άγνωστη ιστορία του ελληνοαμερικανικού ριζοσπαστισμού*, του βιβλίου *Αρχείο Σταύρου Καλλέργη: ψηφίδες από το σχεδιασμό της σοσιαλιστικής πολιτείας* (Μουσείο Μπενάκη) και το 2015 θα κυκλοφορήσει το βιβλίο του *Επαναστατική διασπορά* (Παν/κές Εκδόσεις Κρήτης). Ο Κωστής Καρπόζηλος έχει διδάξει στο Παν/μιο Πελοποννήσου, στο Sciences Po και στο Columbia University, ενώ έχει υπάρξει μεταδιδακτορικός ερευνητής στο Columbia University και στο Princeton University. Την περίοδο αυτή δουλεύει πάνω στο επόμενο βιβλίο του, το οποίο εστιάζει στη διεθνή ιστορία της ελληνικής αριστεράς.

Γιώργος Κατσαμπέκης Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1984. Είναι διδάκτορας του Τμήματος Πολιτικών Επιστημών του ΑΠΘ, με μεταπτυχιακές σπουδές στην πολιτική ανάλυση στο ίδιο τμήμα. Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα σχετίζονται με ζητήματα σύγχρονης πολιτικής θεωρίας (με έμφαση στις μεταδομιστικές / μεταμαρξιστικές προσεγγίσεις) και την ανάλυση λόγου, ενώ εστιάζει ιδιαίτερα στο φαινόμενο του λαϊκισμού, της δημοκρατίας και της μεταδημοκρατίας, καθώς και των σύγχρονων κοινωνικών κινημάτων. Είναι συνεπιμελητής στον συλλογικό τόμο *Radical democracy and collective movements today. The biopolitics of the multitude versus the hegemony of the people* (Ashgate, 2014).

Νίκος Δεμερτζής Καθηγητής στο Τμήμα Επικοινωνίας & ΜΜΕ του Παν/μίου Αθηνών και διευθυντής και πρόεδρος ΔΣ του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικών Ερευνών. Τρέχοντα επιστημονικά και ερευνητικά ενδιαφέροντα: πολιτική κοινωνιολογία, πολιτική επικοινωνία, κοινωνιολογία των ΜΜΕ και κοινωνιολογία των συγκινήσεων. Κυριότερα βιβλία: *Κουλτούρα, νεωτερικότητα, πολιτική κουλτούρα* (1989)· *Δοκίμιο για την ιδεολογία. Ένας διάλογος της κοινωνικής θεωρίας με την ψυχανάλυση* (με το Θάνο Λίποβατς, 1994)· *Ο λόγος του εθνικισμού. Αμφίσημο σημασιολογικό πεδίο και σύγχρονες τάσεις* (1996)· *Το Κοινοβούλιο στον τύπο και την τηλεόραση* (με τον Αντώνη Αρμενάκη, 1999)· *Πολιτική επικοινωνία. Διακινδύνευση, δημοσιότητα, διαδίκτυο* (2002)· *Φθόνος και μνησικακία. Τα πάθη της ψυχής και η κλειστή κοινωνία* (με το Θάνο Λίποβατς, 2006). Επιμελήθηκε και συνέγραψε τα βιβλία *Η ελληνική πολιτική κουλτούρα σήμερα* (1994), *Η πολιτική επικοινωνία στην Ελλάδα* (2002), *Νεολαία. Ο αστάθμητος παράγοντας*; (2008), *Emotions in politics. The affect dimension in political tension* (2013).

Αναστασία Ε. Ηλιαδέλη Πολιτική επιστήμονας, υποψήφια διδάκτορας συγκριτικής πολιτικής στο ΑΠΘ. Κάτοχος μεταπτυχιακών διπλωμάτων στο ΑΠΘ (πολιτική ανάλυση) και στο LSE (συγκριτική πολιτική). Στα ερευνητικά της ενδιαφέροντα περιλαμβάνονται η άκρα δεξιά, ο λαϊκισμός, ο αντισημιτισμός και η συνωμοσιολογία. Έχει συν-μεταφράσει στα ελληνικά τα βιβλία: *Ο νέος εθνικολαϊκισμός και το Τι είναι αντισημιτισμός*; του Γάλλου φιλοσόφου και ιστορικού των ιδεών Πιερ-Αντρέ Ταγκιέφ. Επίσης μετέφρασε και επιμελήθηκε την πρόσφατη έκδοση με τίτλο *Συνωμοσιολογική σκέψη και «θεωρίες της συνωμοσίας»*, του ίδιου συγγραφέα. Υπότροφος ΙΠΕΠ και Ιδρύματος Ωνάση.

Βαγγέλης Χατζηβασιλείου Γεννήθηκε το 1959. Σπούδασε πολιτικές επιστήμες και οικονομικά της περιφέρειας. Συνεργάστηκε με τις εφημερίδες *Πρώτη* και *Καθημερινή* και διάφορα λογοτεχνικά περιοδικά, ενώ εργάστηκε ως κριτικός λογοτεχνίας στην *Αυγή* (1982-1991) και στην *Ελευθεροτυπία* (1991-2010). Από τον Ιούνιο του 1998 μέχρι και το Φεβρουάριο του 2009 ήταν μέλος της συντακτικής ομάδας του ενθέτου «Βιβλιοθήκη» της *Ελευθεροτυπίας*. Σήμερα συνεργάζεται ως κριτικός λογοτεχνίας με το *Βήμα της Κυριακής*. Είναι επίσης σύμβουλος έκδοσης στο ηλεκτρονικό περιοδικό *Απηλιώτης* του ΕΚΕΜΕΛ και τακτικός συνεργάτης των περιοδικών *Books' Journal*, *Εντευκτήριο* και *Νέα Εστία*. Διδάσκει κριτική και δοκίμιο στα Εργαστήρια δημιουργικής γραφής του ΕΚΕΒΙ. Από το 2005 συμμετέχει (με την Κατερίνα Σχινά και το Μανώλη Πιμπλή) στην εκπομπή «Βιβλία στο κουτί» της ΕΤ1 (σκηνοθεσία: Πένυ Παναγιωτοπούλου). Βιβλία του: *Μίλος Σαχτούρης: Η παράκαμψη του υπερρεαλισμού* (1992) και *Οδόσημα. Στοιχεία προσανατολισμού στο τοπίο της νεοελληνικής λογοτεχνίας* (1999). Ανθολογίες: *Σύγχρονοι Έλληνες πεζογράφοι 1974-1990* (με την Ελισάβετ Κοτζιά, 1995) και *Ανθολογία της ελληνικής ποίησης. 20ός αιώνας. 1900-1920 και 1920-1940* (με τον Κώστα Γ. Παπαγεωργίου, 2007 και 2009).

Δημοσθένης Κούρτοβικ Συγγραφέας, ανθρωπολόγος και κριτικός λογοτεχνίας. Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1948. Σπούδασε βιολογία στην Αθήνα, ανθρωπολογία στη Γερμανία και την Πολωνία και ειδικεύτηκε στην ανθρώπινη σεξουαλικότητα, αντικείμενο που δίδαξε στο Παν/μιο Κρήτης. Έχει ασχοληθεί επίσης με το θέατρο και την κριτική κινηματογράφου. Έχει εκδώσει 19 βιβλία (μυθιστορήματα, διηγήματα, δοκίμια, κριτικές, αφορισμούς, επιστημονικές διατριβές και βιβλία αναφοράς), ενώ έχει μεταφράσει και 63 βιβλία από οκτώ ξένες γλώσσες. Μυθιστορήματα και διηγήματά του έχουν μεταφραστεί σε πολλές γλώσσες. Σήμερα εργάζεται ως αρθρογράφος, δοκιμιογράφος και κριτικός λογοτεχνίας στην εφημερίδα *Τα Νέα*.

Κώστας Καραβίδας Γεννήθηκε το 1981. Είναι διδάκτορας νεοελληνικής φιλολογίας στο Παν/μιο Αθηνών. Η διατριβή του αφορούσε το περιοδικό *Αντί* (1974-2008) και την κριτική επαναπροσέγγιση του λογοτεχνικού παρελθόντος στη Μεταπολίτευση. Σε άλλες εργασίες του έχει ασχοληθεί επίσης με το περιοδικό *Ο Πολίτης* και τη σχέση της πολιτισμικής αριστεράς με την κουλτούρα, όπως επίσης και με τον προδικτατορικό *Ταχυδρόμο*. Στις δημοσιεύσεις του περιέχονται άρθρα και μελέτες για την ιστορία των περιοδικών, τη σχέση της λογοτεχνίας με την ιστορία και την ιδεολογία, την κριτική της κουλτούρας, τη διανοητική και πολιτισμική ιστορία, καθώς και για ζητήματα πολιτιστικής πολιτικής και πολιτισμικών σπουδών, ιστορίας της λογοτεχνίας και ιστορίας της κριτικής. Στα τρέχοντα ερευνητικά του ενδιαφέροντα περιλαμβάνεται η συγγραφή ενός βιβλίου για τις χρήσεις της παράδοσης και της λαϊκής κουλτούρας στη δημόσια σφαίρα της Μεταπολίτευσης. Ζει στην Αθήνα και εργάζεται ως καθηγητής στη Μέση Εκπαίδευση.

Βασίλης Βαμβακάς Επίκουρος καθηγητής κοινωνιολογίας της επικοινωνίας στο Τμήμα Δημοσιογραφίας και ΜΜΕ στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα και οι δημοσιεύσεις του αφορούν την κοινωνιολογία της επικοινωνίας, τη δημοφιλή κουλτούρα και την πολιτική επικοινωνία. Βιβλία του: *Εκλογές και επικοινωνία στη Μεταπολίτευση. Πολιτικότητα και θέαμα* (2006), *Η Ελλάδα στη δεκαετία του '80. Κοινωνικό, πολιτικό και πολιτισμικό λεξικό* (συνεπιμέλεια με Παναγή Παναγιωτόπουλο, 2015), και *Ο λόγος της κρίσης. Πόλωση, βία, αναστοχασμός στην πολιτική και δημοφιλή κουλτούρα* (2015).